



Борис Пастернак
Нобеловата награда

Аз съм като звяр в обсада.
Нейде – хора, воля, ден,
а след мене – вой, нападат,
аз отвред съм обграден.

Тъмен лес, вълни се мътят,
ствол на рухнало дърво.
И отрязан ми е пътят.
Нека – все ми е едно.

И каква направих пакост?
Аз – убиец, негодай?
Зарад мен в света оплакват
моя хубав роден край.

Но и тъй, почти пред гроба,
вярвам, близък е денят –
чело подлости и злоба
пред доброто ще сведат.

КРАЙ

© Борис Пастернак
© 2001 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак

Публикация: в. „Литературен форум“, бр. 5 (446), 06.02. – 12.02.2001 г.

Източник: <http://slovo.bg/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8349>]